

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3763/2019
06.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Борислав Шушњар, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., које заступа пуномоћник Божидарка Стојаковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1362/19 од 25.04.2019. године, у седници већа одржаној 06.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1362/19 од 25.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1362/19 од 25.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П бр. 1377/16 од 08.11.2018. године, обавезани су тужени да тужили на име причињене штете за скинути кукуруз солидарно исплате износ од 1.659.506,80 динара, са законском затезном каматом почев од 01.08.2018. године па до исплате и на име причињене штете за скинуту соју, солидарно исплате износ од 1.421.040,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.08.2018. године па до исплате. Тужени су обавезани да тужили солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 277.331,77 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 1362/19 од 25.04.2019. године, жалбе тужених одбио и потврдио пресуду Основног суда у Врбасу П бр. 1377/16 од 08.11.2018. године. Одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављују с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе разматрања правних питања од општег интереса и

интереса равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, нису испуњени, из разлога што у предметном поступку није потребно уједначити судску праксу, нити размотрити правна питања од општег интереса односно у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, имајући у виду да нижестепене пресуде садрже одлуку о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом, израженим правним ставом Врховног касационог суда по питању накнаде штете због скинутих усева. У нижестепеним пресудама изражен је правни став да су тужили која је са супругом на основу усменог договора са туженима у периоду од 2013. до 2016. године користила уз плаћање аренде део парцеле (КП бр. ... КО ...) и на којој је 2015. године извршила радове орања, а током маја 2016. године на једној половини посејала соју и кукуруз, након чега је обавила послове брања засејаних култура, тужени скидањем усева односно посејане соје и кукуруза и њиховим отуђењем, а делом задржавањем за исхрану стоке, проузроковали штету, а себи прибавили корист, због чега су обавезани да тужили накнаде штету који став не одступа од става Врховног касационог суда по том питању. Осим наведеног тужени у ревизији оспоравају утврђено чињенично стање из ког се разлога у смислу члана 404. став 1. ЗПП посебна ревизија не може изјавити.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је суду 21.10.2016. године. Вредност предмета спора је 3.080.546,80 динара (25.024,00 евра).

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, који се односи на потраживање у новцу, а у коме вредност предмета спора побијаног дела у износу од 3.080.546,80 динара (у девизној противвредности од 25.024,00 евра) не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић